

Evangelí de la festa de la Visitació de la benaurada Verge Maria: salt de goig

Evangelí i comentari de la festa de la Visitació de la benaurada Verge Maria. “Tan bon punt he sentit la teva salutació, l’infant ha saltat de goig dins les meves entranyes”. Anunciar Crist és tenir i donar l’alegria veritable.

Evangelí (Lc 1, 39-56)

Per aquells dies, Maria se n’anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judà, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt

Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors va exclamar amb totes les forces:

—Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de goig dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà.

Maria digué:

—La meva ànima magnifica el Senyor,

el meu esperit celebra Déu que em salva,

perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa;

des d'ara totes les generacions em
diran benaurada,

perquè el Totpoderós obra en mi
meravelles;

el seu nom és sant,

i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:

dispersa els homes de cor altiu,

derroca els poderosos del soli

i exalta els humils;

omple de béns els pobres,

i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,

com havia promès als nostres pares;

s'ha recordat del seu amor a
Abraham

i a la seva descendència per sempre.

Maria es va quedar uns tres mesos
amb ella, i després se'n tornà a casa
seva.

.....

Comentari

En anunciar a Maria que, per obra de
l'Esperit Sant, concebria i donaria a
llum el Fill de Déu fet home,
l'arcàngel Gabriel esmenta com de
passada que la seva cosina Elisabet
“ha concebut un fill a les seves
velleses; ella, que era tinguda per
estèril, ja es troba al sisè mes, perquè
per a Déu no hi ha res impossible”
(Lc 1, 36-37).

Amb el sí de Maria –“vet aquí
l'esclava del Senyor, faci's en mi

segons la teva paraula” (Lc 1, 38)– el Verb es va fer carn a les seves entranyes puríssimes. D’aleshores ençà, l’emoció callada de Maria, agraïda a Déu per tot el que havia fet amb ella, es concreta en obres de servei, amb oblit total d’ella mateixa. Pensa en Elisabet, en l’ajuda que li podria prestar i es posa en camí cap a la muntanya de Judà, a la casa de Zacaries i Elisabet.

Sant Josepmaria, que ens va ensenyar a entrar a les escenes de l’Evangeli com un personatge més, ens convida a acompanyar-la: “Ara, infant amic, ja hauràs après de moure’t. —Acompanya amb goig Josep i Santa Maria... i escoltaràs tradicions de la Casa de David: Sentiràs parlar d’Elisabet i de Zacaries, t’entendriràs davant l’amor puríssim de Josep, i el teu cor bategarà fortament cada vegada que anomenin el Nen que naixerà a Betlem... Caminem de pressa cap a

les muntanyes, fins a un poble de la tribu de Judà (*Lc* 1, 39). Ja hi som. — És la casa on naixerà Joan, el Baptista”[1].

“Maria va a trobar Elisabet: qui millor que ella la comprendria? – observa mons. Fernando Ocáriz–. Conversen dels fills que esperen, Jesús i Joan. L'Esperit Sant amara l'escena de la visitació”[2].

“Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant” (*Lc* 1, 41). El salt de joia de Joan al si de la mare recorda els salts del rei David quan dansava acompanyant l'arribada de l'Arca de l'Aliança a Jerusalem (*1 Cr* 15, 29). L'Arca, on es contenien les taules de la Llei, el mannà i la vara florida d'Aaron (*He* 9, 4), era el signe de la presència de Déu al mig del poble. Ara, Joan salta d'alegria davant Maria, l'Arca de la

nova Aliança, que porta en el seu si Jesús, el Fill de Déu fet home. “Joan coneix la presència divina i exulta de goig, obrant ja com a precursor: anunciar Crist és tenir i donar l'alegria veritable”[3].

“Elisabet aclama, agraïda, la Mare del seu Redemptor. Beneïda entre les dones i beneït el fruit del teu ventre! —I d'on em ve això, que la Mare del meu Senyor em vingui a visitar? (*Lc* 1, 42-43)”[4]. A l'Antic Testament, la lloança “beneïda entre les dones” s'adreça a Yael (*Jt* 5, 24) i a Judit (*Jdt* 13, 18), dues dones valentes que intervenen per salvar Israel en moments difícils. Maria és, més encara que elles, una dona valenta que, amb el seu lliurament sense condicions als plans divins, porta ja al seu si el Salvador del món.

“El Baptista nonat s'estremeix... (*Lc* 1, 41) —La humilitat de Maria es vessa en el Magníficat... —I tu i jo, que som

—que érem— uns superbs,
prometem que serem humils”[5].

[1] Sant Josepmaria, *Sant Rosari. Segon misteri de goig*. Visitació de la Mare de Déu, 2.

[2] Fernando Ocariz, *A la llum de l'Evangelí, Maria l'alegria de Déu* (31 de maig de 1999).

[3] *Ibídem*.

[4] Sant Josepmaria, *Sant Rosari. Segon misteri de goig*. Visitació de la Mare de Déu, 2.

[5] *Ibídem*.

Francisco Varo // Erik Brolin -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-festa-de-la-visitacio-de-la-
benaurada-verge-maria-salt-de-goig/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-festa-de-la-visitacio-de-la-benaurada-verge-maria-salt-de-goig/)
(15/08/2025)